

slag sidste gang, at af betænkningen fremgår det i hvert fald, at et flertal inden for flertallet af Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget ikke ville medvirke til de stramninger og sanktioner, som beslutningsforslaget var et udtryk for, idet det var flertallets opfattelse, at der allerede dels var tilstrækkelig vid straffesramme og dels en rimelig praksis, således som det fremgår af justitsministerens svar på spørgsmål nr. 1-4.

Det er også til hr. Bjørn Elmquist, for netop af de 4 svar, som justitsministeren kom med i forbindelse med vores beslutningsforslag, fremgår det, hvor lave straffene rent faktisk er.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu forstår jeg hr. Bjørn Elmquist sådan, at han læser lovforslaget på den måde, at det kun er rettet imod narkobagmænd, og at det er dem, der er hovedsigtet.

Jeg må indrømme, at jeg har hørt den diskussion, der har kørt forskellige steder, som om det lige præcis var pusherne på gadeplan, man var på jagt efter. Derfor synes jeg, at det sidste, som hr. Bjørn Elmquist sagde, ikke helt holder stik med det, der har været hensigten med lovforslaget, for hvis det drejer sig om at gå efter bagmændene, som formentlig bor i deres fæstninger ude på Strandvejen, nogle af dem, som lever fedt af narkohandelen, så er det en helt anden sag. Så kan vi snakke om det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Dette lovforslag retter sig naturligvis mod alle, der forhandler narko, ingen tvivl om det, også mod pusherne på gadeplan, uanset om de så selv er narkomaner, eller om de ikke er det.

Dér, hvor jeg føler, at det er mere fortjent ud fra et moralsk synspunkt, er med hensyn til dem, der ikke er narkomaner, og som alene gør det for profittens skyld. Men taler vi om dem, der gør det for at få råd til at stille deres egen umættelige trang til narko, som de er dybt afhængige af, så jeg hellere andre løsninger, for dette er ingen løsning for dem. Det var i den forbindelse, jeg kom ind på overvejelserne om Zürich og den behandling, vi taler om, i fængslerne, for dér har vi jo chancen for at fastholde den.

Og så til fru Gitte Seeberg og hr. Bendt Bendtsen: Vi burde have en overhead her i Folketin-

get. Her har vi strafferammer, her har vi det, der hedder minimumsstrafferammen. Der er skrevet »min.«, og det er ikke, fordi det er min, men »minimum«, og så »maks.«, og det er ikke, fordi det er Max', men det er, fordi det betyder maksimum, og en straf skal udmøntes inden for det område.

Det forslag, som jeg i januar tog afstand fra, og om hvilket hr. Bendt Bendtsen spurgte, hvordan jeg dog kunne sige sådan i januar, gik jo ud på at hæve den strafferamme. Det forslag, vi har i dag, er anderledes.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Grunden til, at jeg alligevel føler mig nødsaget til at gå op endnu en gang, er, at hr. Bjørn Elmquist forsøger at vride sig lidt ud af den problemstilling, som ligger, nemlig at der intet står i dette forslag om, at de folk, der er stofmisbrugere, skulle være specielt undtaget.

Det kan godt være, at hr. Bjørn Elmquist mener, at det ville være mest rimeligt, hvis man går ind og laver en måling på disse gadepushere og siger: Du er stofmisbruger, og du er ikke stofmisbruger – og så laver man en lov for den ene og en lov for den anden. Men det står der altså ikke noget om, og jeg ved heller ikke, om man kan lave sådan en praksis ved domstolene, så man kan tage sociale hensyn. Det ville måske være rimeligt, men det er i hvert fald ikke det, der er lovforslagets bogstav eller intention.

Problemet er, at hvis man snakker om f.eks. gambierne, som man ofte tager ind i denne sammenhæng, er måske omkring 90 pct. af dem selv stofmisbrugere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg regner med, at det er sidste gang, jeg skal herop i denne forbindelse. Jeg skal blot så citere fra punkt 3.2. i bemærkningerne, det var det, jeg havde i tankerne:

»De personer, der dømmes for salg af mindre mængder narkotika, er for en dels vedkommende selv narkomaner, der gennem narkotikahandel tjener penge til at finansiere deres eget narkotikaforbrug. Som et led i den forstærkede indsats mod narkotikahandel på gadeplan m.v. vil Justitsministeriet derfor tage initiativ til, at der fremover kan tilbydes personer, der idømmes lidt længere frihedsstraffe for narkotikahandel, mulighed for at indlede relevant *behandling* mod narkotikamisbrug under afsoningen.